

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Marka Bedřicha a soudců JUDr. Jitky Hroudové a Mgr. Marka Zimy v právní věci

žalobce: **JUDr. O. Z., Ph.D.**, narozen X,
bytem X
zastoupen Mgr. Janou Tempírovou, advokátkou
sídlem Václavské nám. 777/12, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: **Nejvyšší státní tajemník** (dříve náměstek ministra vnitra pro státní
službu)
sídlem Jindřišská 34, 110 00 Praha 1

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5.2.2019, č.j. MV-249-2/OSK-2019,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci:

1. Žalobce se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhá přezkoumání a zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí náměstka ministra vnitra pro státní službu, kterým zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí státního tajemníka v Ministerstvu financí (dále též

„služební orgán“), č.j. MF-24086/2018/3002-6, kterým rozhodl ve věci služby žalobce coby státního zaměstnance, tak že

- I. Služební poměr státního zaměstnance se v souladu s ustanovením § 72 odst. 1 písm. d) zákona o státní službě ukončuje, a to podle ust. § 72 odst. 4 zák. o státní službě uplynutím 10 dnů následujících po dni doručení tohoto rozhodnutí.
 - II. Státnímu zaměstnanci přísluší podle ust. § 72 odst. 2 písm. b) zákona o státní službě odbytné ve výši šestinásobku měsíčního platu státního zaměstnance, tj. 653 910 Kč, které bude vyplaceno v nejbližším možném výplatním termínu po skončení služebního poměru, nejdříve však po nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.
2. S účinností od 1. 1. 2023 došlo k novému označení služebního místa náměstka pro státní službu, který se nově označuje za nejvyššího státního tajemníka, a to podle zákona č. 384/2022 Sb., kterým se mění zákon č. 234/2014 Sb., o státní službě, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony (dále jen „zákon o státní službě“).
 3. Podle § 69 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) je žalovaným správní orgán, který rozhodl v posledním stupni, nebo správní orgán, na který jeho působnost přešla. Jelikož působnost náměstka ministra vnitra pro státní službu přešla na nejvyššího státního tajemníka, náleží mu postavení žalovaného v této věci a soud proto nově jednal s tímto žalovaným (dále jen „žalovaný“).

Žalobní body:

4. Žalobce nejprve uvedl, že je státním zaměstnancem podle zákona o státní službě, a to ve služebním poměru na dobu neurčitou u Ministerstva financí České republiky. S účinností od 22. 12. 2015 byl jmenován na služební místo č. 2, vrchní ministerský rada – náměstek pro řízení sekce 03 - Majetek státu v Ministerstvu financí, tedy byl jmenován na dobu neurčitou na služební místo představeného. Rozhodnutím ze dne 27. 12. 2017, č.j. MF-35221/2017/3002-3, státní tajemník v Ministerstvu financí Mgr. J. S. odvolal žalobce z tohoto místa dnem 31. 12. 2017, neboť v souvislosti se změnou či úpravou systemizace služebních a pracovních míst na rok 2018 došlo ke zrušení služebního místa představeného. Žaloba proti vydaným rozhodnutím je řešena u zdejšího soudu pod sp. zn. 9 Ad 10/2018. Dne 28. 12. 2017 bylo žalobci sděleno, že v důsledku jeho odvolání nastává od 1. 1. 2018 překážka ve službě na straně služebního úřadu podle ust. § 106 odst. 3 zákona o státní službě. Rozhodnutím ze dne 28. 3. 2018, č.j. MF-35221/2017/3002-36 státní tajemník s odkazem na § 61 odst. 1 zákona o státní službě rozhodl o zařazení žalobce mimo výkon služby z organizačních důvodů od 1. 4. 2018. Dne 4. 10. 2018 bylo žalobci oznámeno, že státní tajemník zahajuje správní řízení ve věci skončení služebního poměru žalobce a dne 5. 11. 2018 bylo žalobci doručeno nedatované rozhodnutí státního tajemníka v Ministerstvu financí JUDr. Ing. P. B., kterým rozhodl o ukončení služebního poměru žalobce, neboť marně uplynula doba, po kterou byl žalobce zařazen mimo výkon služby z organizačních důvodů, a žalobce nebylo možné převést na vhodné neobsazené služební místo.
5. V první žalobní námitce žalobce namítl nesplnění zákonných podmínek pro skončení služebního poměru dle § 72 odst. 1 písm. d) zákona o státní službě – absence zákonného zařazení mimo výkon služby z organizačních důvodů, neboť vydané rozhodnutí není zákonným rozhodnutím ve smyslu ust. § 62 odst. 1 zákona o státní službě, neboť byla k dispozici volná místa vhodná pro žalobce a nebyla splněna ani druhá základní podmínka, když jeho služební místo nebylo zrušeno. Státní tajemník odkazoval na důvod dle § 61 odst.

1 písm. c) zákona, avšak odvolací služební orgán v napadeném rozhodnutí odkazuje na důvod dle § 61 odst. 1 písm. b) zákona, ani jeden ze zmiňovaných důvodů ale dle žalobce není naplněn.

6. V další žalobní námitce žalobce namítl nesplnění zákonných podmínek pro skončení služebního poměru dle § 72 odst. 1 písm. d) zákona, a to z důvodu absence marného uplynutí lhůty 6 měsíců, po které byl státní zaměstnanec zařazen mimo výkon služby z organizačních důvodů, opět z důvodu, že vhodná místa volná byla. K argumentaci žalovaného uvedl, že nebylo úkolem žalobce hledat vhodná volná místa, přičemž na některá z nich žalobce výslovně upozornil (např. místo zmíněné v odvolání – ředitel odboru Majetek státu). Nejen v odvolání zmiňoval žalobce v komunikaci se služebním orgánem vícero vhodných míst, některá konkrétněji, některá v obecnější rovině. Nelze se tedy ztotožnit se závěrem odvolacího správního orgánu, že služební orgán správně zjistil skutkový stav a učinil správný závěr, že marně uplynula doba šesti měsíců. Toto tvrzení nemá oporu ve správních spisech. Nadále také trvá na tom, že místo náměstka pro řízení sekce 05-Daně a cla v Ministerstvu financí, bylo místo vhodné pro jeho převedení. Na příkladu kolegy potom uvedl, že volná místa existovala a že nebylo nutné obsadit tato volná místa na základě výběrového řízení.
7. Žalobce dále namítal vady řízení. K oznámení o zahájení správního řízení ve věci skončení jeho služebního poměru namítl, že oznámení neučinil státní tajemník v Ministerstvu financí, ale paní J. K., vrchní ministerská rada v oddělení 3002 – Personální a systemizace, která k tomu neměla pravomoc a z oznámení není patrné, z jakého titulu by takovou pravomoc eventuálně mít měla. Státní tajemník Ministerstva financí Mgr. J. S. však ke dni 4. 10. 2018 již v této funkci nepůsobil, když od 15. 9. 2018 působil jako státní tajemník na ministerstvu zemědělství. Nový státní tajemník JUDr. Ing. P. B. začal na ministerstvu financí působit až od 15. 10. 2018. Ke dni 4. 10. 2018 bylo místo státního tajemníka v Ministerstvu financí neobsazené. Podle ust. § 15 odst. 5 zákona o státní službě nemůže státní tajemník výkonem svých pravomocí ve věci skončení služebního poměru pověřit ani svého zástupce, přičemž J. K. ani zástupce státního tajemníka nebyla.
8. Další vadu žalobce shledal v tom, že rozhodnutí 1. stupně bylo vyhotoveno bez uvedení data vyhotovení, a tedy mu chybí zákonná náležitost dle § 69 správního řádu. Není proto jasné, zda bylo vyhotoveno a proces rozhodování dokončen až po nástupu nového státního tajemníka.
9. Žalobce dále rozsáhle namítal nezákonnost předchozího postupu a předchozích rozhodnutí služebních orgánů, které mají vliv na napadené rozhodnutí. Jednalo se o rozhodnutí státního tajemníka v Ministerstvu financí ze dne 28. 3. 2018, č.j. MF-35221/2017/3002-36 o zařazení žalobce mimo výkon služby z organizačních důvodů a rozhodnutí státního tajemníka v Ministerstvu financí ze dne 27. 12. 2017, č.j. MF-35221/2017/3002-3 o odvolání žalobce ze služebního místa představeného (náměstka), potvrzené odvolacím orgánem – náměstkem ministra vnitra pro státní službu rozhodnutím ze dne 7.3.2018, č.j. MV-16375-2/OSK-2018. Nezákonnost těchto rozhodnutí má dle žalobce dopad na nezákonnost rozhodnutí napadených žalobou v nyní projednávané věci. Znovu zdůraznil, že jím zastávané služební místo zrušeno nebylo (alespoň nebylo zrušeno řádným způsobem), žalobce tedy nemohl být ze služebního místa řádně odvolán, ani nemohl být zařazen mimo výkon služby z organizačních důvodů a nemohla ani začít běžet šestiměsíční doba dle § 62 odst. 1 zákona o státní službě, jejíž marné uplynutí je nutné pro rozhodnutí o skončení služebního poměru dle ust. § 72 odst. 1 písm. d) zákona. Dále pak žalobce odkázal na správní žalobu podanou

ve věci 9Ad 10/2018 a zopakoval hlavní důvody, kterými znovu argumentoval i v nyní podané žalobě.

Vyjádření žalovaného

10. Žalovaný ve vyjádření k podané žalobě navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. Zdůraznil, že státní tajemník v Ministerstvu financí v době zařazení žalobce mimo výkon služby z organizačních důvodů, respektive i před tímto zařazením v době, kdy byl žalobce v postavení vyplývajícím z existence překážky ve službě na straně služebního úřadu, prokazatelně hledal volné služební místo, které by pro žalobce bylo vhodné a na které by bylo možné žalobce převést podle § 61 odst. 1 písm. b) zákona o státní službě. Žalobce byl zařazen mimo výkon služby z organizačních důvodů podle § 62 zákona o státní službě, a to na základě rozhodnutí státního tajemníka v Ministerstvu financí ze dne 28. 3. 2018, č.j. MF-35221/2017/3002-36. Proti tomuto rozhodnutí se žalobce neodvolal a rozhodnutí je pravomocné a vykonatelné.
11. Pokud žalobce odkázal na svoji již dříve podanou správní žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 3. 2018, č.j. MV-16375-2/OSK-2018, kterým bylo potvrzeno rozhodnutí služebního orgánu ze dne 27. 12. 2017, č.j. MF-35221/2017/3002-3, o odvolání žalobce ze služebního místa představeného – náměstka pro řízení sekce 03 – Majetek státu v Ministerstvu financí, pak žalovaný plně odkázal na své vyjádření k této žalobě.
12. K námitce žalobce týkající se údajné existence vhodných služebních míst v době jeho zařazení mimo výkon služby z organizačních důvodů, žalovaný odkázal na žalobou napadené rozhodnutí a obsah správního spisu, ze kterého je patrné, že služební orgán hledal vhodná služební místa pro převedení účastníka řízení jak v rámci Ministerstva financí, tak v rámci jiných služebních úřadů. Co se týče služebního místa ředitele odboru majetek státu v Ministerstvu financí, tak není zřejmé, na základě jakých kritérií vyhodnotil žalobce toto služební místo jako vhodné pro jeho převedení. Ze spisového materiálu rovněž nevyplývá, že by žalobce služební orgán na vhodnost tohoto služebního místa upozornil, což sice není bez dalšího povinností státního zaměstnance zařazeného mimo výkon služby z organizačních důvodů, nicméně sám služební orgán toto služební místo jako vhodné pro převedení účastníka řízení nevyhodnotil. Pokud dospěl žalobce k opačnému závěru, mohl služební orgán na možnou vhodnost tohoto služebního místa pro jeho převedení upozornit. K tomu žalovaný odkázal na rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 8. 2. 2017, č.j. 15 Ad 4/2016-65 (všechna citovaná soudní rozhodnutí dostupná na www.nssoud.cz), který se mimo jiné zabýval i pasivitou státního zaměstnance při hledání vhodného služebního místa pro převedení. Rovněž služební místo náměstka pro řízení sekce 05 – Daně a cla v Ministerstvu financí neshledal služební orgán jako vhodné pro převedení žalobce, přičemž důvody pro jeho nepřevězení na toto služební místo žalobci sdělil ve svém dopise.
13. K námitce žalobce týkající se nezákonnosti Oznámení o zahájení předmětného řízení o skončení služebního poměru žalovaný zdůraznil, že žalobce tuto odvolací námitku neuplatnil v rámci odvolacího řízení. Dále uvedl, že Oznámení o zahájení správního řízení podepsala paní J. K., vrchní ministerský rada v oddělení 3002 – Personální a systemizace. Ta byla v této věci oprávněnou úřední osobou ve smyslu § 15 odst. 5 správního řádu určenou na základě záznamu o určení osob oprávněných provádět úkony ve správním řízení ze dne 4.10.2018, č.j. MF-24086/2018/3002-1, který byl na základě čl. 3 odst. 5 služebního předpisu služebního orgánu ze dne 27. 3. 2018, č. 6/2018, služební řád Ministerstva financí, podepsán Ing. L. N., MBA, ředitelkou odboru 30 – Personální v Ministerstvu financí. Dle žalovaného

není podstatné, že předmětný úkon neprovedl přímo služební orgán, neboť se nejedná o takový úkon, který by příslušel provést přímo služebnímu orgánu a který by nemohla provést pověřená oprávněná úřední osoba. Takovým úkonem totiž bylo až samotné rozhodnutí o skončení služebního poměru žalobce, které již vydal služební orgán.

14. K chybějícímu datu vyhotovení předmětného rozhodnutí se žalovaný dostatečně vyjádřil na straně 14 žalobou napadeného rozhodnutí, na což odkázal.
15. Žalovaný také znovu poukázal na to, že námitky žalobce týkající se jeho odvolání ze služebního místa představeného, respektive přezkum rozhodnutí služebního orgánu o odvolání žalobce ze služebního místa představeného ze dne 27. 12. 2017, č.j. MF-35221/2017/3002-3, nejsou předmětem tohoto soudního řízení.

Jednání soudu

16. U jednání soudu zástupkyně žalobce setrvala na dosavadní žalobní argumentaci, odkázala na písemné vyhotovení žaloby a zdůraznila, že vhodná volná místa pro žalobce k dispozici byla. Žalobci nebylo vysvětleno, proč pro něj nebylo vhodné místo náměstka pro řízení sekce 05 – Daně a cla v Ministerstvu financí, když i zařazení na místo na dobu určitou je vhodnější, než aby žalobce nebyl zařazen vůbec. Ohledně volného místa ředitele odboru Majetku státu, na které upozorňoval žalobce v odvolání, žalovaný vůbec nevysvětlil, proč není pro žalobce vhodné. Žalobce je přesvědčen, že místo pro něj vhodné bylo, neboť místo bylo nově vzniklé a určité bylo volné. Navíc v tomto místě byla řešena problematika, kterou se žalobce zabýval na svém původním místě. Žalobce navíc poukazoval i na jiná vhodná místa. Zástupkyně žalobce poukázala také na to, že ze spisu není patrné, že by zde byl uveden seznam volných míst na Ministerstvu financí. Zástupkyně žalobce znovu namítla, že nebyl dostatečně zjištěn skutkový stav a zpochybnila i to, zda žalovaný hledal volná místa dostatečně, neboť má za to, že formulací dotazu omezil odpovědi a pokud služební úřad neodpověděl, už to služební orgán dále neřešil. Stejně tak není patrné, zda místa, která byla volná k 1. 1. 2018, byla volná i v rozhodné době. Podle Metodického pokynu se měl služební orgán pokusit najít žalobci nejvhodnější místo, což neučinil. Podle zástupkyně žalobce ale vhodnými místy bylo místo ředitele odboru 72 – státní majetek a 71 – Legislativa a sporné odbory, obě místa byla nově zřízena k 1. 1. 2018, a volné místo bylo i na pozici náměstka ministra 05 – daně a cla. Zmínila pak i místo ředitele odboru v sekci pod státním tajemníkem, na které byl převeden pan L. Tím dokládá, že volná místa byla a nebylo na ně nutné vypisovat výběrová řízení. Pan L. se stal náměstkem sekce 09 a jeho místo bylo uvolněno. Z uvedeného je patrné, že volná místa byla. Navíc uvedla, že žalobce byl při hledání místa aktivní, a je patrné, že projevil zájem i o místo na ministerstvu obrany, z čehož je patrné, že projevil zájem i u jiného služebního úřadu, tedy nejen na ministerstvu financí.
17. Zástupce žalovaného také setrval na své dosavadní argumentaci a znovu zdůraznil, že žalobce mohl podat opravný prostředek proti rozhodnutí o zařazení mimo výkon služby z organizačních důvodů, což neučinil a rozhodnutí nabylo právní moci. Za podstatné považuje, že pokud bylo nějaké dle žalobce vhodné místo volné do doby vydání tohoto rozhodnutí, mohl podat opravný prostředek. Poukázal také na to, že služební orgány vypisují výběrová řízení a při každém tomto řízení musí posoudit, jestli místo není vhodné pro některého ze státních zaměstnanců zařazených mimo výkon služby z organizačních důvodů. Pokud k převedení žalobce na jiné vhodné místo nedošlo, vyplývá z toho, že stanovená lhůta 6 měsíců uplynula marně. Zákon nestanovuje postup, jak by měl služební orgán v případě zařazení zaměstnance mimo službu z organizačních důvodů při hledání

volného místa přesně postupovat, když hovoří pouze o marném uplynutí této doby. Služební orgán vhodná volná místa hledal, ale marně. Pokud služební orgán nedostane odpověď na svůj dotaz, nemá páky na to, aby jiný služební orgán donutil k odpovědi. K místu náměstka sekce 09 zmíněném zástupkyní žalobce uvedl, že se jednalo o jinou osobu, která vykonávala jiné činnosti a s projednávanou věcí to nesouvisí.

18. Soud shrnul dosavadní průběh řízení před správními orgány a konstatoval obsah správního spisu, včetně napadených rozhodnutí.
19. Na to zástupkyně žalobce navrhla provedení důkazu Metodickým pokynem náměstka ministra vnitra č. 1/2016, který stanovuje postup služebnímu orgánu při změnách služebního poměru; služebním předpisem č. 13/2017, kde jsou popisovány organizační změny, včetně vzniku nového odboru Majetek státu a jiných odborů, i popsáno, že počet míst zůstává stejný. Dále žádala, aby soud k důkazu připojil spis městského soudu sp. zn. 9 Ad 10/2018, neboť i z něj je patrná informace o vzniku nových míst na ministerstvu financí a plyne z něj i účelovost provedených změn. Vzhledem k tomu, že ve spise nejsou žádné informace o volných místech na ministerstvu financí v té rozhodné době 6 měsíců, navrhla zástupkyně žalobce, aby si soud tyto informace vyžádal, včetně charakteristiky všech volných míst. Předložený Metodický pokyn zmiňuje, že ve spise tento seznam volných míst má být zařazen. Navrhla také, aby si soud vyžádal informaci o tom, kdo byl, a od kdy do kdy, státním tajemníkem na ministerstvu financí, neboť je přesvědčena o tom, že na ministerstvu nebyla po většinu doby, kdy bylo vedeno řízení o skončení služebního poměru, žádná osoba, která by mohla někoho jiného pověřit.
20. Soud provedl důkaz Metodickým pokynem, zkonstatoval obsah služebního předpisu č. 13/2017 státního tajemníka a další návrhy na doplnění dokazování s ohledem na předmět řízení zamítl. (viz další odůvodnění rozsudku).
21. Soud pro úplnost uvádí, že při jednání neprovedl ani další důkazy navržené na str. 4 žaloby, neboť se jedná o listiny, které jsou součástí správního spisu a pro posouzení důvodnosti žaloby je plně dostačující obsah správního spisu, jímž se dokazování neprovádí (rozsudek NSS z 29. 1. 2009, č.j. 9 Afs 8/2008-117). Žádosti žalobce o předložení správních spisů vedených ve věci odvolání žalobce ze služebního místa přestaveného a ve věci zařazení žalobce mimo výkon služby z organizačních důvodů, soud nevyhověl, neboť jejich předložení považoval s ohledem na předmět projednávané věci taktéž za nadbytečné.

Správní spis

22. Ze správního spisu předloženého žalovaným správním orgánem soud zjistil, že žalobce byl s účinností od 22. 12. 2015 jmenován na dobu neurčitou na služební místo č. 2, vrchní ministerský rada – náměstek pro řízení sekce 03 - Majetek státu v Ministerstvu financí. Rozhodnutím ze dne 27. 12. 2017, č.j. MF-35221/2017/3002-3, byl žalobce ze svého služebního místa představeného (náměstka) odvolán ke dni 31. 12. 2017, neboť v souvislosti se změnou či úpravou systemizace služebních a pracovních míst na rok 2018 došlo ke zrušení služebního místa představeného. Odvolání žalobce zamítl náměstek ministra vnitra pro státní službu rozhodnutím ze dne 7. 3. 2018, č.j. MV-16375-2/OSK-2018, proti kterému podal žalobce žalobu u Městského soudu, který ji po provedeném řízení zamítl rozsudkem ze dne 26. 4. 2024, č.j. 9 Ad 10/2018-170.
23. Žalobce se také bránil u soudu proti usnesení vlády č. 895 ze dne 22. 12. 2017, a to jednak žalobou proti nezákonnému rozhodnutí, a současně alternativní žalobou na ochranu před

nezákonným zásahem. Žalobu proti usnesení vlády č. 895 Městský soud v Praze usnesením ze dne 18. 7. 2018, č.j. 3 A 65/2018-58, odmítl. Kasační stížnost žalobce proti tomuto usnesení zamítl Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 17. 10. 2019, č.j. 2 Ads 261/2018-54. Žaloba na ochranu před nezákonným zásahem vedená u zdejšího soudu pod 3 A 87/2018 byla odmítnuta usnesením ze dne 21. 10. 2019, č.j. 3 A 87/2018-31.

24. Vzhledem k tomu, že služební orgán po odvolání účastníka ze služebního místa představeného nenalezl vhodné služební místo pro jeho převedení, zařadil účastníka řízení svým rozhodnutím ze dne 28. 3. 2018, č.j. MF 35221/2017/3002-36 od 1. 4. 2018 mimo výkon služby. Proti tomuto rozhodnutí žalobce odvolání nepodal.
25. Ze spisu je dále patrné, že žalovaný činil dotazy ohledně volných služebních míst přicházejících v úvahu pro převedení žalobce, avšak bezúspěšně.
26. Vzhledem k tomu, že dnem 30. 9. 2018 uplynula doba 6 měsíců, po kterou mohl být účastník řízení nejdéle zařazen mimo výkon služby z organizačních důvodů, zahájil služební orgán řízení o skončení služebního poměru účastníka řízení, a to oznámením ze dne 4. 10. 2018, č.j. MF-24086/2018/3002-2, které bylo žalobci doručeno dne 5. 10. 2018. Poté co se žalobce seznámil s podklady a vyjádřil se k nim, vydal státní tajemník rozhodnutí o ukončení služebního poměru žalobce nedatovaným rozhodnutím. Současně také stanovil žalobci odbytné.
27. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, o kterém rozhodl žalovaný nyní napadeným rozhodnutím. Žalovaný uvedl, že vychází z presumpce správnosti rozhodnutí, kterým byl žalobce odvolán ze služebního místa představeného. Z tohoto důvodu také odkázal na odůvodnění tohoto rozhodnutí, a to zejména pokud šlo o námitku týkající se schválení úpravy systemizace vládou bez důvěry Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky, ke kterým se vyjádřil na straně 7 a 8 odkazovaného rozhodnutí. Dále poukázal na to, že k námitkám účastníka řízení ohledně porušení § 17 zákona o státní službě v materiálním smyslu, resp. námitkám týkajícím se systemizace, se vyjádřil na stranách 9 až 11 tohoto rozhodnutí a s námitkou účastníka řízení, že nemohl stihnout podat při souvisejících správních a soudních lhůtách návrh na předběžné opatření, na straně 12. Na straně 11 a 12 se pak vyjádřil k námitce ohledně zasažení do zásady právní jistoty.
28. Pokud žalobce nově namítá účelovost změny systemizace Ministerstva financí na rok 2018 na základě systemizace tohoto služebního úřadu za rok 2019, uvedl k tomu žalovaný, že ke změnám v rámci organizační struktury služebních úřadů dochází každoročně s ohledem na vývoj v agendách služebních úřadů. Pokud tedy byly provedeny určité organizační změny, jež se mohly dotýkat i účastníkem řízení uvedených útvarů, nelze z takového postupu dovozovat účelovost systemizace na rok 2018. Dále pak uvedl, že se s námitkami účastníka, které se týkaly odvolání ze služebního místa představeného, aniž bylo jeho služební místo zrušeno, vypořádal na stranách 12 a 13 rozhodnutí ze 7. 3. 2018, a k otázce schválení návrhu organizační struktury Ministerstva financí Ministerstvem vnitra se vyjádřil na straně 13 tohoto rozhodnutí. Údajným porušením § 11 odst. 3 i dalších služebních předpisů se žalovaný zabýval na stranách 13 až 15 uvedeného rozhodnutí.
29. K námitkám týkajícím se přímo řízení o skončení služebního poměru, tedy nyní projednávané věci, uvedl žalovaný, že žalobce měl možnost se seznámit s podklady pro rozhodnutí, že listiny týkající se vzniku služebního poměru účastníka jsou součástí jeho osobního spisu a jsou známy služebnímu orgánu i účastníkovi řízení. K dopisu žalobce,

v němž požadoval své převedení na služební místo náměstka pro řízení sekce 05 – Daně a cla v Ministerstvu financí uvedl, že služební orgán reagoval přípisem ze dne 19. 3. 2018, v němž odůvodnil nepřevedení účastníka na toto služební místo. Dále uvedl, že o jiné služební místo žalobce v rámci svého zařazení mimo výkon služby z organizačních důvodů zájem neprojevil, přičemž potencionálně vhodná služební místa pro jeho převedení účastník řízení uvedl až v rámci jeho odvolání proti rozhodnutí o skončení jeho služebního poměru. Nic mu však nebránilo v tom, aby projevil o tato služební místa zájem v průběhu jeho zařazení mimo výkon služby z organizačních důvodů, případně aby se zúčastnil výběrových řízení vyhlášených na tato služební místa. Služební orgán hledal vhodná služební místa pro převedení žalobce v rámci Ministerstva financí i v rámci jiných služebních úřadů, o čemž svědčí korespondence s dalšími služebními orgány. Skutečnost, že bylo nalezeno vhodné služební místo pro jiného státního zaměstnance, je bezpředmětná pro projednávanou věc, neboť tento státní zaměstnanec vykonával rozdílné činnosti, a proto je okruh potencionálně vhodných služebních míst pro tohoto státního zaměstnance a pro účastníka řízení odlišný.

30. K chybějícímu datu na stejnopisu prvostupňového rozhodnutí odkázal žalovaný na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 6. 2011, č.j. 7As 23/2011-82, ze kterého dle žalovaného vyplývá, že neuvedení data vyhotovení na stejnopisu napadeného rozhodnutí není důvodem pro zrušení tohoto rozhodnutí. Rozhodnutí bylo vypraveno elektronicky do datové schránky účastníka řízení.
31. Následně pak znovu zdůraznil, že žalobcem podaná žaloba proti rozhodnutí o jeho odvolání ze služebního místa představeného nemá bez dalšího vliv na rozhodnutí o skončení jeho služebního poměru s ohledem na již zmíněnou presumpci zákonnosti a správnosti rozhodnutí.

Posouzení věci soudem

32. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán [§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.], a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
33. Žaloba byla podána včas a osobou oprávněnou.
34. Žaloba není důvodná.
35. Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení napadeného rozhodnutí, kterým bylo rozhodnuto o ukončení služebního poměru žalobce.
36. Při rozhodování o žalobě soud vycházel zejména z této právní úpravy:
37. Podle § 62 odst. 1 zákona o státní službě *nemůže-li být státní zaměstnanec v případech uvedených v § 61 odst. 1 písm. b) až g) nebo § 61 odst. 2 písm. a) převeden na jiné služební místo, protože žádné vhodné není volné, nebo nemůže-li být v případech uvedených v § 70 odst. 3 zařazen na volné služební místo, zařadí se mimo výkon služby, nejdéle však na 6 měsíců.*
38. Podle § 72 odst. 1 písm. d) zákona o státní službě *služební orgán rozhodne o skončení služebního poměru, uplynula-li marně doba, po kterou byl státní zaměstnanec zařazen mimo výkon služby z organizačních důvodů.*
39. Žalobce uplatnil jako zásadní námitku, že jeho odvolání ze služebního místa představeného bylo nezákonné, a pokud bylo nezákonné jeho odvolání ze služebního místa představeného, je pak nezákonné i napadené rozhodnutí žalovaného, včetně prvostupňového rozhodnutí

služebního orgánu o skončení jeho služebního poměru, neboť na rozhodnutí o odvolání žalobce navazují. V nyní podané žalobě proto žalobce, kromě jiných námitek, znovu zopakoval i námitky již vznesené v řízení vedeném u zdejšího soudu pod sp. zn. 9 Ad 10/2018.

40. Soud proto zdůrazňuje, že předmětem nyní posuzovaného řízení bylo skončení služebního poměru žalobce, tj. splnění podmínek citovaného § 72 odst. 1 písm. d) zákona o státní službě. Předmětem nyní posuzovaného řízení naopak nebylo odvolání žalobce z místa představeného, ani zařazení žalobce mimo výkon služby z organizačních důvodů podle § 62 odst. 1 zákona o státní službě. Rozhodnutí o odvolání žalobce z místa představeného ze dne 7. 3. 2017 již bylo pravomocně soudem přezkoumáno rozsudkem zdejšího soudu ze dne 26. 4. 2024, č.j. 9 Ad 10/2018-170, kterým městský soud žalobu zamítl, neboť námitky žalobce neshledal důvodnými, a potvrdil jako správný závěr žalovaného o odvolání žalobce ze služebního místa představeného.
41. K zařazení žalobce mimo výkon služby z organizačních důvodů došlo právě na základě tohoto rozhodnutí o odvolání žalobce ze služebního místa představeného. Rozhodnutí o zařazení žalobce mimo výkon služby mohl žalobce napadnout odvoláním a případně i správní žalobou, v níž mohl argumentovat protiprávností jeho zařazení mimo výkon služby. Pokud však žalobce nevyužil prostředky, které měl k dispozici v tomto řízení, nemůže svou tehdejší pasivitou dohánět v nyní projednávané věci, jejíž předmět je zcela odlišný. V nyní posuzovaném řízení již totiž mohly správní orgány pouze posoudit, zda uplynula doba, po kterou byl žalobce zařazen mimo výkon služby z organizačních důvodů, resp. zda po zařazení žalobce mimo výkon služby nebylo možno pro žalobce nalézt jiné vhodné volné služební místo. Tím je dán i rámec soudního přezkumu.
42. Proto se soud v nyní vedeném řízení již nemohl zabývat okolnostmi zrušení žalobcova služebního místa, a nemohl vypořádat ani další námitky, které mohl žalobce uplatnit v některém z dříve vedených řízení. Pokud tedy žalobce v nyní projednávané věci poukazuje na to, že byla pro něj vhodná volná místa, zdůrazňuje soud, že je nutné zohlednit dobu, kdy byla tato místa volná, kdy mu byla nabídnuta a kdy byla otázka přeřazení žalobce na volná místa se žalobcem řešena. Za podstatné proto soud považuje, že v době mezi odvoláním žalobce ze služebního místa představeného dne 31. 12. 2017, až do 1. 4. 2018, kdy byl žalobce zařazen mimo výkon služby z organizačních důvodů, bylo žalobci nabídnuto celkem sedm neobsazených služebních míst na ministerstvu financí, přičemž dvě z nich byla služebními místy představených, vedoucích oddělení. Jeden z těchto oborů státní služby vykonávaných na těchto místech byl stejný jako obor služby – Legislativa a právní činnost, který žalobce vykonával na zrušeném služebním místě představeného. Žalobce však s převedením na některé z těchto míst nesouhlasil. Kromě toho, že služební orgán žalobci nabídl zmíněná místa na ministerstvu financí, učinil ještě dne 5. 1. 2018 dotazy na jiné správní úřady se žádostí o posouzení, zda se u nich nenachází volné služební místo vhodné pro žalobce. Ze správního spisu je patrné, že téměř všechny odpovědi byly negativní. Další komunikace proběhla s orgány Úřadu vlády ČR a s Ministerstvem obrany, jak soud uvádí níže, avšak ve výsledku také nebylo zjištěno žádné místo vhodné pro žalobce.
43. Pokud tedy zástupkyně žalobce u soudního jednání poukazovala na to, že na ministerstvu financí existovala volná místa ke dni 1. 1. 2018, je tato informace pro projednávanou věc zcela irelevantní. Stejně tak pokud žalobce tvrdí, že bylo pro něj vhodné místo náměstka sekce – 05. Ohledně tohoto místa soud považuje za nutné zdůraznit, že žalobce na vhodnost tohoto místa upozornil státního tajemníka v Ministerstvu financí dopisem ze dne 8. 3. 2018.

Současně v tomto dopise poukázal na to, že by se mohl uplatnit v sekci Nakládání s majetkem ministerstva obrany, neboť představený sekce byl jmenován na dobu určitou. K dalším vhodným místům odkázal žalobce na vyjádření ze dne 16. 1. 2018. Státní tajemník na tento dopis žalobce obratem reagoval a dne 15. 3. 2018 požádal státního tajemníka ministerstva obrany o sdělení informací ohledně žalobcem tvrzeného volného místa v sekci Nakládání s majetkem ministerstva obrany. Ten mu dne 20. 3. 2018 sdělil, že všichni představení v dané sekci jsou jmenováni na dobu neurčitou. Dne 19. 3. 2018 státní tajemník v Ministerstvu financí dopisem sdělil žalobci důvody, pro které není služební místo náměstka pro řízení sekce 05 – Daně a cla pro žalobce vhodné.

44. Z uvedeného shrnutí vyplývá, že komunikace týkající se žalobcem tvrzeného možného převedení na jím uvedená vhodná místa proběhla v době před vydáním rozhodnutí o zařazení žalobce mimo výkon služby z organizačních důvodů ze dne 28. 3. 2018, které bylo žalobci doručeno dne 4. 4. 2018. Jak již soud výše uvedl, pokud žalobce nesouhlasil se závěry služebního orgánu ohledně nemožnosti jeho zařazení na jiné vhodné místo a v důsledku toho s učiněnými závěry o zařazení žalobce mimo výkon služby, mohl proti tomuto rozhodnutí podat odvolání, o čemž byl v rozhodnutí řádně poučen. Pokud tak neučinil a proti tomuto rozhodnutí odvolání nepodal, nemůže svou pasivitu dohánět až v rámci nyní probíhajícího řízení, ve kterém soud již posuzuje jen to, zda byly splněny podmínky pro ukončení služebního poměru žalobce, tedy zda marně uplynula zákonem stanovená doba 6 měsíců od zařazení žalobce mimo výkon služby, tedy od 1. 4. 2018. Námitka žalobce, ve které vyjádřil přesvědčení ohledně vhodnosti jeho zařazení na místo náměstka pro řízení sekce 05 – Daně a cla v Ministerstvu financí, proto s nyní projednávanou věcí nesouvisí, neboť i ona se vztahuje k období před 1. 4. 2018, a soud se k ní proto již nemohl vyjádřit a nemohl ani posoudit její důvodnost. Namítala-li zástupkyně žalobce u soudního jednání, že zařazení žalobce na toto místo na dobu určitou by bylo jistě lepší než nic, zdůrazňuje soud, že toto je právě argumentace, kterou měl žalobce uplatnit v obraně proti rozhodnutí o jeho postavení mimo službu, neboť informace o nevhodnosti tohoto místa pro žalobce z důvodu jeho pouze dočasného neobsazení byla žalobci sdělena v dopise ze dne 19. 3. 2018, tedy ještě před postavením žalobce mimo službu. Pokud tedy služební orgán nevyhodnotil určité místo, ačkoli bylo volné, za vhodné pro žalobce, a žalobce se proti tomuto závěru nijak nebránil, služební orgán nepochybil, pokud toto místo žalobci on sám již znovu nenabídl. Měl-li žalobce o takové místo zájem, bylo skutečně na něm, aby vyvinul k získání tohoto místa vlastní aktivitu. Stejně tak nepovažuje soud za pochybení služebního orgánu, pokud žalobci znovu v následujícím období nenabízel i další místa, která žalobce již dříve odmítl.
45. Pro úplnost soud uvádí, že pokud zástupkyně žalobce u jednání soudu poukazovala na místa vytvořená v rámci Služebního předpisu č. 13/2017 státního tajemníka, kterým se stanoví organizační struktura Ministerstva financí, konkrétně na zřízení odboru 71 – Legislativa a sporné agendy a odboru 72 – Státní majetek, musel být žalobci vznik těchto míst také znám již z tohoto opatření účinného od 1. 1. 2018, se kterým se žalobce prokazatelně seznámil již před vydáním rozhodnutí o jeho zařazení mimo výkon služby z organizačních důvodů. To je ostatně patrné ze správního spisu i z argumentace žalobce v řízení ve věci 9 Ad 10/2018 tak, jak ji žalobce rekapituluje v bodu 4) nyní podané žaloby. Pokud byl tedy žalobce přesvědčen o vhodnosti těchto míst pro jeho osobu, mohl se proti nenabídnutí těchto míst také bránit odvoláním proti zařazení mimo výkon služby, a nikoli až nyní.
46. Soud se proto dále zabýval již jen žalobními námitkami, které se týkají napadeného rozhodnutí.

47. Pro nyní probíhající řízení je podstatné, že pokud uběhne doba 6 měsíců, po které je státní zaměstnanec zařazen mimo výkon služby, je služební orgán povinen ho opětovně zařadit do výkonu služby či služební orgán v souladu s § 72 odst. 1 písm. d) zákona o státní službě rozhodne o ukončení služebního poměru. V případě žalobce nastala druhá zmíněná okolnost, neboť služební orgán nenalezl pro žalobce jiné vhodné volné služební místo, a proto rozhodl o skončení služebního poměru.
48. V první žalobní námitce žalobce namítá nesplnění zákonných podmínek pro skončení služebního poměru dle § 72 odst. 1 písm. d) zákona o státní službě, z důvodu, že vydané rozhodnutí není zákonným rozhodnutím ve smyslu ust. § 62 odst. 1 zákona o státní službě, neboť volná místa vhodná pro žalobce k dispozici byla.
49. Podle ust. § 72 odst. 1 písm. d) zákona o státní službě *služební orgán rozhodne o skončení služebního poměru, uplynula-li marně doba, po kterou byl státní zaměstnanec zařazen mimo výkon služby z organizačních důvodů.*
50. Podle ust. § 62 odst. 1 zákona o státní službě *nemůže-li být státní zaměstnanec v případech uvedených v § 61 odst. 1 písm. b) až g) nebo § 61 odst. 2 písm. a) převeden na jiné služební místo, protože žádné vhodné není volné, nebo nemůže-li být v případech uvedených v § 70 odst. 3 nebo § 75 odst. 2 zařazen na volné služební místo, protože žádné vhodné není volné, zařadí se mimo výkon služby, nejdéle však na 6 měsíců.*
51. Podle ust. § 61 odst. 1 téhož zákona, *státní zaměstnanec se převede na jiné služební místo, nemůže-li vykonávat službu na dosavadním služebním místě*
- a) ze zdravotních důvodů,*
 - b) v důsledku odvolání ze služebního místa představeného,*
 - c) v důsledku zrušení jeho služebního místa z důvodu změny systemizace,*
 - d) v důsledku uplynutí doby, na kterou byl státní zaměstnanec zařazen na služební místo nebo jmenován na služební místo představeného na dobu určitou, aniž by současně skončil jeho služební poměr,*
 - e) z důvodu, že přestal splňovat požadavek podle § 25 odst. 5 písm. b),*
 - f) z důvodu, že přestal splňovat požadavek státního občanství České republiky,*
 - g) z důvodu, že odmítl uzavřít dohodu o zákazu konkurence nebo dohodu o odpovědnosti k ochraně hodnot svěřených státnímu zaměstnanci k vyúčtování,*
 - h) z důvodu, že nevykonával úspěšně úřednickou zkoušku nejpozději do 12 měsíců ode dne, kdy začal vykonávat službu v jiném nebo dalším oboru služby, nebo*
 - i) z důvodu, že přestal splňovat požadavek stanovený pro služební místo jiným právním předpisem.*
52. Soud nejprve považuje za vhodné vypořádat žalobcovu námitku, ve které vytýká, že nebyla splněna druhá základní podmínka, a to, že státní zaměstnanec nemůže vykonávat službu na dosavadním služebním místě. Přitom poukázal na to, že státní tajemník odkazoval na důvod dle § 61 odst. 1 písm. c) zákona, avšak odvolací služební orgán v napadeném rozhodnutí odkazuje na důvod dle § 61 odst. 1 písm. b) zákona. Správní orgány tedy nejsou ve shodě, nicméně žalobce ani jeden ze zmiňovaných důvodů nepovažuje za naplněný.
53. Nejprve soud uvádí, že pokud o jde o stanovený důvod pro převedení, je patrné, že oba správními orgány uvedené důvody jsou uvedeny v zákoně jako důvod pro převedení státního zaměstnance na jiné služební místo. Ze všech okolností pak vyplývá, že v projednávané věci

jsou naplněny oba důvody a pokud tedy žalovaný uvedl důvod jiný než služební orgán, nedopustil se nezákonnosti, ani překvapivého rozhodnutí.

54. Jak soud již několikrát výše uvedl, posouzení otázky, zda byl žalobce odvolán ze služebního místa představeného v souladu se zákonem či nikoli, již nemůže být předmětem tohoto řízení, neboť již byla vyřešena senátem zdejšího soudu v rozsudku ze dne 26. 4. 2024, č.j. 9 Ad 10/2018-170, ze kterého vyplývá, že žalobcovo místo představeného bylo zrušeno v souladu se zákonem z důvodu změny systemizace a žalobce byl na základě toho rozhodnutím ze dne 27. 12. 2017, č.j. MF-35221/2017/3002-3, řádně odvolán ze služebního místa představeného. Žalobcovo služební místo tedy zrušeno bylo a žalobce byl ze svého místa řádně odvolán.
55. Předpoklad pro převedení na jiné služební místo byl tedy splněn a soud se proto zabýval otázkou, zda marně uplynula doba, *po kterou byl státní zaměstnanec zařazen mimo výkon služby z organizačních důvodů*. Tato lhůta činí dle § 62 odst. 1 zákona o státní službě 6 měsíců.
56. Žalobce namítá, že lhůta nebyla splněna, neboť byla k dispozici volná místa vhodná pro žalobce.
57. Soud uvádí, že povinnost vyhledávat vhodná služební místa vyplývá z § 72 odst. 1 písm. d) zákona o státní službě, přičemž marné uplynutí doby postavení mimo výkon služby je nutné vykládat právě tak, že v jejím průběhu nedojde k nalezení vhodného služebního místa (Pichrt, Jan; Kaucký, Jiří a Kopecký, Martin. Zákon o státní službě. Komentář. 2. vyd. Praha: Wolters Kluwer, 2020. Dostupné v ASPI). Po tuto dobu je služební orgán povinen činit příslušné kroky ve snaze státního zaměstnance převést nebo zařadit na vhodné služební místo ve svém služebním úřadu, případně iniciovat převedení nebo zařazení na vhodné služební místo v jiném služebním úřadu příslušným služebním orgánem. Tyto kroky musí být doloženy ve správním spisu vedeném v řízení o skončení služebního poměru a musí být uvedeny v odůvodnění rozhodnutí o skončení služebního poměru.
58. Kritériem vhodnosti služebního místa se Nejvyšší správní soud zabýval v rozsudku ze dne 15. 9. 2020, č. j. 4 Ads 423/2019–70, nikoli v souvislosti se skončením služebního poměru v důsledku nenalezení vhodného služebního místa, ale v souvislosti s převedením státního zaměstnance na jiné služební místo podle § 61 odst. 1 písm. b) zákona o státní službě. Vhodnost služebního místa, na které má být státní zaměstnanec převeden, je však nutné chápat stejně v obou kontextech. Liší se pouze řízení, ve kterém vyhledávání vhodného místa probíhá (odvolání ze služebního místa či zrušení služebního místa z důvodu změny systemizace oproti skončení služebního poměru jako v nyní projednávaném případě). Je tedy dle soudu možné vycházet ze závěrů dovozených v judikatuře ve vztahu k vyhledávání vhodných služebních míst, které probíhá ještě předtím, než je státní zaměstnanec postaven mimo výkon služby. V odkazovaném rozsudku č. j. 4 Ads 423/2019–70 Nejvyšší správní soud uvedl, že kritérium vhodnosti je neurčitý právní pojem. Připomenul, že v rámci interpretace tohoto neurčitého právního pojmu musí služební orgán alespoň rámcově objasnit jeho obsah a význam z hlediska toho, zda lze do něho zařadit i posuzovanou věc, tedy musí se zabývat konkrétními skutkovými okolnostmi případu, aby mohl posoudit, zda patří do rozsahu neurčitého právního pojmu.
59. Služební orgán na straně 3 prvostupňového rozhodnutí uvedl kritéria, na základě kterých posuzoval vhodnost volných služebních míst pro účely zařazení žalobce. Takto stanovená kritéria dle soudu odpovídají citované judikatuře, i naplňují požadavky uvedené v ust § 61

odst. 1 zákona o státní službě pro převedení žalobce na jiné služební místo, přičemž soud znovu zdůrazňuje, že je splněn i požadavek, aby předchozí místo bylo platně zrušeno.

60. Z obsahu prvostupňového rozhodnutí i spisového materiálu dále vyplývá, že služební orgán v průběhu šestiměsíční lhůty, po kterou mohl být žalobce nejdéle zařazen mimo výkon služby, prokazatelně hledal jiná, pro žalobce volná vhodná služební místa. Poté co byl žalobce zařazen mimo výkon služby, služební orgán se dopisem ze dne 22. 5. 2018 obrátil na 15 státních tajemníků se žádostí o poskytnutí informací o vhodných neobsazených služebních místech. Z odpovědí zaslaných jednotlivými úřady je patrné, že se tyto úřady žádostí služebního orgánu zabývaly a zaslaly ve většině případů velmi rychlou odpověď. Téměř všechny odpovědi ale byly negativní, až na odpověď státní tajemnice v Ministerstvu pro místní rozvoj, k jejímuž sdělení státní tajemník v Ministerstvu financí dopisem ze dne 28. 6. 2018 svůj požadavek specifikoval, když požádal o upřesnění systematizačních atributů a o zaslání charakteristiky daného služebního místa z důvodu posouzení vhodnosti místa pro žalobce.
61. Dne 5. 9. 2018 státní tajemník v Ministerstvu financí znovu poptal vhodná volná místa, avšak opět bez kladné odpovědi, až na odpověď státní tajemnice v Ministerstvu pro místní rozvoj, která však k dalšímu dotazu služebního orgánu uvedla, že na místa probíhá výběrové řízení, nebo se jedná o místo na dobu určitou a v dalších případech jde o kombinaci s dalšími speciálními obory. Státní tajemník v Ministerstvu zahraničních věcí sice také nejprve sdělil informaci o možném volném místě, požadoval specifikaci a po jejím zaslání sdělil, že v době odpovědi, již byla všechna vhodná služební místa obsazena nebo na ně probíhalo již dříve vypsané výběrové řízení.
62. Z uvedeného je tedy patrné, že státní tajemník v Ministerstvu financí činil úkony k zajištění vhodného místa pro žalobce, i když bezvýsledně. Těmito úkony ale byly splněny podmínky pro vydání rozhodnutí o skončení služebního poměru. Pokud jde o žalobcem tvrzená volná místa, s těmito se žalovaný v rozhodnutí o odvolání řádně vypořádal, neboť tuto námitku vznesl žalobce již v podaném odvolání.
63. Pokud zástupkyně žalobce u jednání soudu namítala, že služební orgán své dotazy na volná místa formuloval nedostatečně, nelze s tímto názorem souhlasit. Z dopisů, které služební orgán zaslal dne 22. 5. 2018 a dne 5. 9. 2018 na jednotlivé služební úřady, je patrné, že dostatečně konkrétně popsal, jaké místo poptává, v jaké platové třídě i v jakých oborech služby. Nelze přehlédnout, že sám žalobce ani neuvedl, jak by měl být dotaz formulován jinak a v čem tedy spočívá jeho nedostatečnost. Z odpovědí je patrné, že služební orgány na žádost reagovaly a pokud měly k dispozici poptávané vhodné místo, služebnímu orgánu to sdělily. I to dokládá, že žádost služebního orgánu byla dostatečně konkrétní.
64. Pokud jde o další žalobcem tvrzená vhodná místa, je nutné zdůraznit, že žalobce na vhodná místa upozornil až v odvolání proti rozhodnutí o ukončení jeho služebního poměru, tedy až po uplynutí zákonem stanovené šestiměsíční lhůty. Navíc, jak již soud výše uvedl, některá místa, na která poukazoval žalobce, vznikla již k 1. 1. 2018, a proto je jejich existence z hlediska posouzení, zda zákonná lhůta 6 měsíců běžící od 1. 4. 2018 proběhla marně, zcela irelevantní. Pokud měl o ně žalobce zájem a byl přesvědčen o tom, že jsou pro něj vhodná, mohl se proti svému nepřeražení na tato místa bránit v odvolání proti rozhodnutí služebního orgánu ze dne 28. 3. 2018, o jeho zařazení mimo výkon služby z organizačních důvodů, a případně i následnou žalobou u správního soudu. Ohledně žalobcem zmiňovaného místa

náměstka pro řízení sekce 05 – Daně a cla, pak soud odkazuje na bod [44], kde se k němu podrobně vyjádřil.

65. Žalobce dále namítá vady řízení. První je námitka, že Oznámení o zahájení správního řízení ve věci skončení služebního poměru neučinil státní tajemník v Ministerstvu financí, ale paní J. K., vrchní ministerský rada v oddělení 3002-Personální a systemizace, která k tomu ale pravomoc neměla.
66. Podle ust. § 15 odst. 5 zákona o státní službě, na který odkazuje i žalobce, *státní tajemník může pověřit výkonem svých pravomocí, s výjimkou rozhodování ve věci přijetí do služebního poměru, jmenování na služební místo představeného, odvolání ze služebního místa představeného nebo skončení služebního poměru, svého zástupce.*
67. Soud považuje za nutné zdůraznit, že žalobce namítá, že státní tajemník neučinil osobně Oznámení o zahájení řízení. To však není rozhodnutí ve věci skončení služebního poměru a nejedná se tedy o úkon, k jehož provedení by byl příslušný pouze služební orgán. Soud ze správního spisu ověřil, že je v něm založen Záznam o určení osob oprávněných provádět úkony ve správním řízení ze dne 4. 10. 2018, kterým byla mezi jinými osobami pověřena k provádění procesních úkonů ve věci skončení služebního poměru žalobce právě paní J. K. Zahájení řízení právě takovým úkonem je. Vzhledem k tomu, že Záznam o určení osob oprávněných provádět úkony ve správním řízení ve věci žalobce vyhotovila v souladu s čl. 3 odst. 5 služebního řádu Ministerstva financí č. 6/2018 ze dne 27. 3. 2018 Ing. L. N., MBA, ředitelka odboru 30 – Personální v Ministerstvu financí, nebylo nutné, aby soud k důkazu ověřoval, zda státní tajemník v ministerstvu financí na služebním úřadu působil i ke dni 4. 10. 2018. Pověření Ing. N. nebylo ukončením působení státního tajemníka na ministerstvu nijak zrušeno, což ostatně netvrdí ani žalobce. Ing. N. proto mohla k úkonu „zahájení řízení“ pověřit paní J. K., a to i v době, kdy již původní tajemník nebyl ve své funkci a nový tajemník dosud nebyl do funkce ustanoven.
68. Soud proto ani tuto námitku žalobce neshledal důvodnou.
69. Další vadu shledává žalobce v tom, že rozhodnutí služebního orgánu bylo vyhotoveno bez uvedení data vyhotovení. Chybí mu tedy zákonná náležitost dle § 69 správního řádu a není jasné, zda bylo toto rozhodnutí vyhotoveno a zda byl proces rozhodování dokončen až po nástupu nového státního tajemníka, který začal na ministerstvu financí působit až od 15. 10. 2018.
70. Ze správního spisu soud zjistil, že rozhodnutí služebního orgánu skutečně datováno není, avšak z datové zprávy MF-24086/2018/3002-6, je patrné, že rozhodnutí bylo vypraveno dne 26. 10. 2018, téhož dne bylo dodáno do datové schránky žalobce a dne 5. 11. 2018 uplynulo 10 dnů od jeho dodání od DS, aniž se žalobce jako osoba oprávněná do DS přihlásil. Rozhodnutí tedy bylo žalobci doručeno fikcí.
71. Při vypořádání námítky soud odkazuje na str. 14 napadeného rozhodnutí, kde žalovaný k této námitce uvedl podrobnou argumentaci, se kterou se soud ztotožňuje. Žalovaný přitom vycházel z rozsudku NSS ze dne 16. 6. 2011, sp. zn. 7 As 23/2011, ze kterého vyplývá, že neuvedení data vyhotovení na stejnopisu rozhodnutí není důvodem pro zrušení tohoto rozhodnutí.
72. Žalobce uvedl, že tuto námitku vznesl proto, že podle něj není jasné, zda k vyhotovení rozhodnutí a k ukončení procesu rozhodování došlo až po nástupu nového státního tajemníka. Vzhledem k tomu, že nový tajemník začal na Ministerstvu financí působit od 15.

10. 2018, je z výše uvedeného patrné, že rozhodnutí bylo vypraveno až za jeho působnosti, a tedy zcela v souladu se zákonem. Nelze totiž odhlédnout od toho, že ust. § 71 odst. 2 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, stanoví, že *vydáním rozhodnutí se rozumí předání stejnopisu písemného vyhotovení rozhodnutí k doručení podle § 19, popřípadě jiný úkon k jeho doručení*. Prvostupňové rozhodnutí tedy bylo vydáno až za působení nového státního tajemníka v Ministerstvu financí, a proto soud ani tuto námitku důvodnou neshledal.

Závěr a náklady řízení

73. Na základě shora uvedeného soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

74. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl plný úspěch žalovaný, avšak žalovanému v řízení žádné náklady nad rámec jeho běžných činností nevznikly. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 27. června 2024

Mgr. Marek Bedřich, v. r.
předseda senátu